

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

تتبع، نگارش و نوشته از:

الحاج داکتر امین الدین «سعیدی – سعید افغانی» و داکتر صلاح الدین «سعیدی – سعید افغانی»
۲۲ دسمبر ۲۰۱۵

ادله شرعی حد سنگسار (رجم)

۱

قبل از همه نیز قابل دقت است که عده ای از ما چنین استدلال می نمایند که ما در زندگی خویش موضوعات و مطالب بس مهم و مهمتر داریم تا به این مسایل جزا ها در حقوق اسلام و در بخشی از موارد به این جزئیات تمرکز نموده و گویا به زعم شان ضیاع وقت کنیم . در این مسایل می دانیم که به ادای این وجیبه در مواردی علیه خود فتنه های خفته را تحریک نموده و در بخشی از موارد هم جزئیات مسایل و فروعات می رویم.

در جواب باید گفت که درک امور شرعی و آگاهی از آن چه خورد باشد و یا هم بزرگ برای یک فرد مسلمان بی نهایت ضروری و حتمی می باشد . ضرورت است از شرع و معتقدات خویش با مستندات آن آگاه شویم . لذا اوضاع داغ کشور و بحث های موجود در مطبوعات و زندگی واقعی ضرورت می بینیم که به مسایل پرداخته و آگاهی لازم حاصل نماییم.

این فهم به خاطری هم مهم اند که تعدادی از ما ولو ناخود آگاه از اصول دین خویش آگاهی لازم نداشته و در مواردی تحت تأثیر حوادث ناهنجار، تراژیک و سوء استفاده های موجود از دین و از جمله دین اسلام به نفع کل نزدیک شده و کلماتی به زبان می آوریم که اجراء کننده آن ولو به جهل و نادانی به سخن های کفری می پردازد که خطر خروج از دایره عقیده را دارد و در مواردی از عقیده و لو نا خواسته، خارج می شود. لذا پرداختن به این مسایل و لو در موارد رفتن به جزئیات ضرورت است و خواننده خود را دارد. به خواننده ها و کسانی که با وجود توضیح فوق ضرورت چنین نوشته هائی را نمی بینند و آن را تمرکز غیر ضروری می دانند توصیه خواهیم کرد که در فضای مجازی مطبوعات و امکانات وسیع انتخاب برای خواندن به مطالب تمرکز بدارند و به آنچه بپردازند که آن را ضروری می دانند.

به این فهم از مسأله می خواهیم مسایل را در مواردی که ممکن است ساده و عام فهم ارایه داشته و در بخشی موارد ناگزیر اما می دانیم که هضم آن پیچیده است و ایجاب فهم بیشتر مقدماتی از مسایل اسلامی را دارد. اما مطمئناً که یک بخش این بحث ها برای عوام و بخش دیگر به کسانی جالب خواهد بود که در مسایل اسلامی بیشتر تمرکز داشته اند و به آن پرداخته اند.

در عمل زنا يك پيوند نا مشروع موقتی است که به مقصد برآورده شدن غریزه شهوانی بدون به دنبال داشتن هیچ گونه مسؤولیت متناسب می باشد. دقیقاً عمل حیوانی است که يك انسان متعهد، مسلمان و شایسته از چنین عملی پرهیز می کند و آن را شایسته خویش نمی داند.

همانگونه که اسلام نیکوترین راه را برای بهره گیری و تصرف در غریزه جنسی و توجیه آن وضع کرده و معین نموده است، انسان را از تصرف در غریزه جنسی از راه غیر مشروع منع کرده است و انسان را برحذر داشته است از این که با هر وسیله این غریزه را برانگیزد تا این که این غریزه از راه و روش مرسوم خویش منحرف نگردد.

بنابراین در دین اسلام اختلاط زن و مرد و رقص مشترك و تصاویر شهوت انگیز و آواز و موسیقی زشت و مستهجن و نگاههای شهوت آلود و هرچیزی را که برانگیزاننده شهوت و غریزه جنسی نامشروع باشد یا انسان را به فحش و ناسزا بکشاند، منع نموده، حرام کرده است.

دین اسلام عواقب زنا را بی نهایت خطرناک و سبب بسیاری از مصیبت ها و بدبختی ها در جوامع بشری می داند. پیوندهای بی بند و بار و معاشرتهای جنسی نامشروع، جامعه را به پرتگاه نیستی و از همپاشیدگی تهدید می کند. پروردگار با عظمت با زیبایی خاصی در این مورد می فرماید: « **ولا تقریبا الزنا انه کان فاحشة و ساء سبیلا** » (یعنی هرگز گرد کارهایی نگردید که انسان را به زنا می کشاند (مانند نظر با شهوت و لمس و بوسه و غیر ذلك از مقدمات زنا، پس وقتی که مقدمات حرام باشد، خود زنا به طریق اولی) بیگمان زنا فحشاء و جرم آشکار و قبیح و بد روشی است).

دین اسلام خواسته تا از این راه، عوامل ضعف و سستی و انحلال در خانه و خانواده راه نیابد و نفوذ نکند. لذا دین اسلام زنا را يك جرم و جنایت قانونی دانسته و عاملان آن را بعد از اثبات معین و محدود و حکم محکمه با صلاحیت به سخت ترین عقوبت تهدید نموده است.

قبل از پرداختن به ادله شرعی ضرورت می دانیم به تعریف بسیار مختصر مفهوم ادله و منابع حقوق اسلام پرداخته و بر اساسی بودن این ادله تمرکز نمائیم.

ادله شرعی و منابع حقوق و استناد ممکن در فتوا و امر شرعی را در کُتب اصول فقه سه دانسته و چهارم نیز بر آن افزوده اند. اما مسلم این است که ادله و منابع شرع دو اند و دو دیگر متکی به دوی اول اند.

منابع اولی و اساسی:

منبع اول همان قرآن عظیم الشان است که در ظرف ۲۳ سال رسالت پیامبر بزرگوار اسلام، محمد صلی الله علیه وسلم بروی به صورت آیات و به مناسبت های مختلف نازل شده و توسط حفاظ حفظ و توسط کاتبین وحی قرآن کریم توسط پیامبر اسلام محمد مصطفی صلی الله علیه وسلم برای شان قرائت و بعد از قرائت مجدد توسط کاتبین وحی در پوست و پرگاموس و اوراق مخصوص نوشته و نگه داری می شد.

بعد از وفات رسول الله صلی الله علیه وسلم برای حفظ و تنظیم و استفاده بهتر ازین این کتاب آسمانی چندین بار اقدام شد تا مجلد شود اما بالاخره مسلمانان در عصر خلافت حضرت عثمان خلیفه سوم اسلام یعنی در وقت خلفای راشدین به شکل مجلد درآمد و برای استفاده و جانب عملی به سی جزء تقسیم شد و از این مجموعه آیات به شکل کتاب در ۴ نسخه توسط همان کاتبان وحی تحت نظر کمیته ای خاص تنظیم و به چهار گوشه عالم اسلام ارسال شد که یکی از همان نسخه های اصلی در تاشکند - ازبکستان وجود دارد.

درین کتاب بخشی از آیات به نام آیات احکام آمده است که در آن احکام الهی مطابق دین اسلام بیان شده است. درین رابطه شأن نزول آیات برای یافتن احکام در مسایل مشابه بس ضروری و مهم اند. مسایل لفظی قرآن و مسایل ناسخ و منسوخ همه از مسایلی اند که علمای مجتهد، و فقهای اسلام به آن وارد و با شناخت از آن در تفسیر و استنباط احکام الهی همراه به سنت رسول الله و شناخت از اجماع های گذشته و قیاس های قبلی، به اجتهاد و دادن فتاوی و تفسیر قرآن کریم و احکام الهی می پردازند.

به خاطر وسعت موضوعات مطابق تحقیقات اخیر برای داشتن تمام مشخصات مجتهد برای فتوای یک نظر ارجح چنین است که این کار کمیته وشورا است که درجهان دارالافتاء های مشهور درعالم اسلام از جمله (جامعه) الازهر شریف چنین دارالافتاء وجود دارد. به همین علت وسعت موضوع هم می گویند که عوض علم تفسیر باید علوم تفسیر گفته شود. بحث اجتهاد، شرایط اجتهاد و استنباط از اصول اسلامی چون قرآن کریم و سنت رسول الله و بالاخره اجماع امت (کنسنسوس) و قیاس (انالوجی) منابع و ادله ای اند که علمای مجتهد برآن فتوای خویش را مطابق به اصول دین اسلام پر پا نموده و استوار می دارند.

خلاف غلط فهمی عام موجود در اذهان عامه، باید گفت که کتابی به نام کتاب شریعت وجود ندارد. اساس قرآن کریم و سنت رسول الله صلی الله علیه وسلم است که توسط علمای مجتهد تفسیر، تعبیر و استنباط شده و هر عالم و مجتهد اسلامی که شرایط اجتهاد و استنباط را داشته باشد و یا داشت به علاوه وارد بودن به تفسیر قرآن کریم و سنت رسول الله بر اجماع قبلی امت و قیاس وارد، فتوای شخصی داده که ما مشهور ترین شان را در چهار مذهب اهل السنة والجماعة می شناسیم.

در مورد استنباط احکام مطابق به این فهم با تمام نیت پاک مانند مسلمان صادق فتوا صادر می کند که در صورت تلاش صادقانه و رسیدن به هدف و مقصد درست دارای دو ثواب، که یکی ثواب جد و جهد برای یافتن فتوا و دوم رسیدن به حق. اما مجتهدی که تلاش به حق و راستین کردن و با تمام خلوص به حق نرسید هم مستحق یک ثواب تلاش به امر خیر کرده، نائل می شود.

این مختصر بحث بالا تلاشی بود بس سریع و مختصر تا تصویری ممکن را در مورد طریق استنباط از ادله و منابع و طریق استنباط از منابع در حقوق اسلام را با شما حد اقل نزدیک سازیم.

زمانی که ما از فتوی شرعی بحث داریم به آیات و نصوص امر و نهی صریح شرعی نیز تمرکز داریم ویا باید داشته باشیم که در قرآن کریم و سنت رسول الله به صورت صریح وجود داشته و امر شرع روشن است. دراین صورت مانند یک مسلمان تمایل و توافق و عدم توافق یک مسلمان در مورد قبول و عدم قبول حکم، محل ندارد. امر شرع است و بر مسلمان است که آن را قبول کرده و به اجرای آن مکلف است. تلاش برای تغییر و جا دادن جانب منطق خویش و دیگر انحرافات اصلاً جای ندارد. اما بحث بر سر مفهوم درست از مجملات و کنایات و متون غیر روشن برای همه و یا استنباط واضح متفاوت وجود دارد درین صورت بحث دیگری است.

لذا در مورد این که شرع را قبول داریم و مسلمانم اما این حکم ویا آن حکم را قبول ندارم و مطابق میلیم نیست ویا چنین و چنان شک و تردید کردن در مسایل صریح و نصوص روشن شرعی انسان مسلمان را از حیطة اسلام ولو نا آگاهانه و غیر عمدی هم که باشد، خارج می کند. لذا بر مسلمان است بر امر و حکم شرعی خویش را وارد و در صورتی که حکم شرع واضح باشد از عدم قبول صراحت امر شرع انکار را به خود روا و مجاز نداند که درین صورت از دین و عقیده فاصله گرفته، گمراه و در تعبیر احسن حد اقل گناه کار می شود.

لذا درین روز ها که مسایل و جزا های حدودی مطرح و درین جا و آنجا تبصره ها و عمل کرد هائی صورت گرفته و در مواردی خلاف شرع و به نام شرع جزا های حدودی گویا تطبیق می گردد، خواستیم خویش را با قبول سر و صدا های ممکن منفی و مضر بخشی از جهال علیه خود، خود را به مشکل مواجه ساخته و در توضیح امر حق و ادای رسالت کمک کنیم و حقایق را با تمام اخلاص و مطابق به بهترین فهم و ارادت خیر خویش از موضع یک مسلمان خدمت شما تقدیم کنیم تا برادر و خواهر مسلمان از آن آگاه و در چوکات آن راه، روش و موضع خویش را روشن نموده و مطابق آن حرکت کند.

دانستن این مسایل به خاطری هم ضرورت است تا افراد مسلمان نما که گویا با تطبیق احکام الهی در موارد صریح از دساتیر دین تخلف نموده و به خاطر اهداف سیاسی و خلاف عدالت اسلامی به هر قیمت به نمایشات گویا تطبیق احکام الهی می پردازند که تمام شواهد نشان می دهد که امر خلاف شرع را مرتکب می شوند. (تفصیل بعداً).

جداً قابل تأکید می دانیم آنهایی که اصلاً به اسلام عقیده ندارند بحث با ایشان در مسایل جزائی و سایر مسایل فرعی اسلامی روشن، بحث درست نیست. با آنها اولاً باید مسأله عقیده به دین اسلام و خداوند (ج) روشن، مطرح و توافق و قناعت داده شود و بعد این مسایل اساسی و کلیدی به جزئیات و سایر مسایل دیگر غیر از عقیدتی بحث و مذاکره صورت گیرد.

مسلم این است که ما جامع الکملات و از ابتداء عالم به این همه علوم متولد نشده ایم. همین جر و بحث معقول و به موقع، به نیت پاک کسب و رسیدن به حق و بحث سازنده است که ما پله به پله به حقایق می رسیم و یا رسانیدن را می خواهیم.

دین اسلام دین حق است و ما ترسی درمورد نداریم که نخواهیم توانست این حقایق را با منطق آن به مردم جهان و مسلمانان برسانیم.

ما از موضع یک مسلمان به این عقیده راسخ داریم که الله تعالی قادر و توانا است و اگر خواسته باشد در یک لحظه همه جهان را به یک (کن فیکن) مسلمان می سازد.

اما هدف از ابتلاء و امتحان دنیا که ضرورت بشر است، نه الله تعالی، که به انسان فرصت، عقل و پیامبران ارسال کرده و داده است، تا خویش انتخاب کند و در چوکات انتخاب خویش رضاء، مشیت و اراده الهی را با خود داشته و از انتخاب خویش جوابگو باشد. لذا تحمیل حق و راستی خویش را از موضع یک مسلمان بردیگران، با تمام اعتقاد راسخ به بحق بودن آن و بر سفید بودن سفید خود، ما را این حق را نمی دهد که این راستی و سفیدی خویش را که درست و به حق هم است، بر کسی تحمیل کنم.

حتمی نیست که باید دیگران این دین من و این تعریف خوشبختی من از انسان و جهان و جهان ما بعد از جهان امروز را قبول کنند. رسالت ما رساندن حق و حقایق است. انتخاب با هریک از ما است تا مطابق فهم، عقل سلیم و هدایات الهی و راه پیامبر اسلام و احکام اسلامی را قبول و به آن عمل کند و از انتخاب خویش جوابگو باشد. با این فهم از دین اسلام و عقیده با انتخاب ما خود از عملکرد و انتخاب خویش نزد الله تعالی جوابگو باشیم که هستیم.

با این مختصر حال می پردازیم به اداله و براهین که مفسرین در حکم سنگسار بدان استناد می فرمایند:

ادامه دارد